

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับความเป็นผู้เสียหายของราษฎร ในคดีจราจรตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522
คำสำคัญ	ผู้เสียหาย / คดีจราจร
ชื่อนักศึกษา	ร้อยตำรวจเอก วิโรจน์ จริตรมย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ประทีป ทับอรรถานนท์ รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2557

บทคัดย่อ

การที่ทุกข้อหาความผิดในคดีจราจรเป็นความเสียหายแก่รัฐเท่านั้นไม่ให้ผู้เสียหายซึ่งเป็นราษฎรเป็นผู้เสียหายจึงก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินคดีของผู้เสียหายที่ไม่ได้รับการประกันความเป็นธรรมเมื่อเกิดความเสียหายขึ้นต่อผู้ใช้รถใช้ถนน

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 เป็นกฎหมายที่รัฐใช้ควบคุมการใช้รถใช้ถนนของผู้ขับขี่เพื่อจุดมุ่งหมายให้ผู้ใช้รถใช้ถนนบนถนนและกติกากำหนดไว้อย่างเคร่งครัดบนพื้นฐานของความปลอดภัยของประชาชนและพบว่าให้รัฐเท่านั้นในการที่จะใช้อำนาจในทางปกครองควบคุมการจราจรทางบกโดยไม่ได้เปิดช่องให้ราษฎรผู้เสียหายจากการใช้รถใช้ถนนเป็นผู้เสียหายตามกฎหมายหรือผู้เสียหายโดยนิตินัย แม้จะได้รับความเสียหายตามความเป็นจริงหรือผู้เสียหายโดยพฤตินัยก็ตาม กรณีดังกล่าวจึงก่อให้เกิดปัญหาต่อราษฎรผู้ใช้รถใช้ถนนที่ไม่ได้รับความยุติธรรมอย่างเพียงพอในการที่จะใช้สิทธิทางศาลหรือสิทธิในการยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายดังกล่าวได้และพบว่าข้อหาตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ก็ไม่มีผลผูกพันคำพิพากษาไปถึงคดีแพ่งด้วย กรณีดังกล่าวจึงทำให้ผู้เสียหายจะต้องนำสืบพิสูจน์ความเสียหายนั้นอีกครั้งก่อให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการดำเนินคดีและไม่เป็นไปตามหลักความเป็นธรรมแก่ผู้เสียหายในการดำเนินคดีในการรับฟังพยานหลักฐานที่จะแตกต่างจากคดีอาญา

จากการศึกษาเห็นควร ให้ผู้ราษฎรเป็นผู้เสียหายในคดีตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 โดยให้เพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยความเป็นผู้เสียหายในคดีจราจรทางบกกว่าคดีที่เกิดจากการกระทำความผิดและเกิดความเสียหายต่อชีวิตหรือร่างกายและหรือทรัพย์สินราษฎรเป็นผู้เสียหาย เพราะถือว่าราษฎรเป็นผู้ได้รับความเสียหายโดยตรง ส่วนความผิดที่ไม่มีความเสียหาย

เกิดขึ้นต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินของผู้อื่นก็ให้รัฐเท่านั้นเป็นผู้เสียหายเพื่อให้ราษฎรสามารถใช้สิทธิทางศาลทั้งการดำเนินคดีและการยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้และจะทำให้มีผลผูกพันและถือข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาคดีอาญาไปยังคดีแพ่งด้วยเพื่อให้เป็นการลดระยะเวลาและขั้นตอนในการนำสืบพิสูจน์ความผิดซ้ำอีก

SPU - CHONBURI

Thesis Title	Problems and Obstacles related to Victim Condition of Citizens in Traffic Case Subject to the Land Traffic Act, B.E.2522 (A.D.1979)
Keywords	Victims / Traffic Case
Student Name	Police Captain Wirote Charitrum
Thesis Advisor	Assistant Professor (Emeritus) Dr. Prateep Thabattanont Associate Professor Suwit Nimnoy
Level of Study	Master of Law
Faculty	Graduate School, Sripatum University, Chonburi Campus
Year	2014

ABSTRACT

As all allegations in traffic case are a governmental damage only, it does not allow victims being citizens, causing problems and obstacles in proceedings of victims not receiving fairness when the damages occurs to a road user.

From the study, it was found that the Land Traffic Act, B.E. 2522 (A.D. 1979) was the governmental law for regulating road using of drivers in order to use road under the stipulated regulations and rules strictly in basic safety standards of people; moreover, it was found that the Act only allowed the government to execute governing power for regulating land traffic not letting a citizen being the victim from road using to be a statutory victim or de jure victim even if the victim would receive the actual damages or be a de facto victim. Such case caused problems to citizens being road user not receiving sufficient fairness for exercising judicial rights or rights for filing a petition to associate as prosecutor with public prosecutor for proceedings against the offenders under such law; moreover, it was found that the allegations in accordance with the Land Traffic Act, B.E. 2522 (A.D. 1979) did not have consequential judgement to civil case; such case caused victims to attest and prove such damages another time, causing inessential condition in the proceedings and were not subject to the principle of equity for victims in the proceedings of hearing evidences being difference from criminal case.

From the study, it suggested that there should allow citizens to be the victims in the case under the Land Traffic Act, B.E. 2522 (A.D. 1979) by adding the provision regarding

victimhood in land traffic case as the case occurred from the offense and causing damages to life or body and property having citizens as the victims because it was deemed that the citizens being the victims directly. As for the offense did not have damages to life, body or property of other people, the government should only be the victims to allow citizens to be able to exercise judicial rights both in the proceedings and filing an petition for associating as prosecutor with public prosecutor and to have an obligation and base on the fact in accordance with sentence to civil cases in order to reduce time period and steps in attesting or serving as proof of offence repeatedly.

SPU - CHONBURI